

بررسی اثر مصرف نان غنی شده با آرد سویا بر سطح لیپیدهای پلاسما و ارتباط آن با ژنوتیپ ApoE در زنان دچار اضافه وزن و چاقی

الهام شریفی ذهابی^۱- دکتر محمدحسن انتظاری (PhD)^۱- دکتر محمد رضا مراثی (PhD)^۲

نویسنده مسئول: مرکز تحقیقات امنیت غذایی، گروه تغذیه بالینی، دانشکده تغذیه و علوم غذایی، دانشگاه علوم پزشکی اصفهان، اصفهان، ایران

پست الکترونیک: entezari@hlth.mui.ac.ir

تاریخ دریافت مقاله: ۹۳/۱۲/۰۶ تاریخ ارسال: ۹۴/۰۳/۲۱ تاریخ پذیرش: ۹۴/۰۴/۲۱

چکیده

مقدمه: مصرف فراورده‌های سویا می‌تواند آثار دلخواهی بر عوامل خطر بیماری‌های قلبی-عروقی داشته باشد. احتمال دارد این آثار با پلیمرفیسم در ژن ApoE مرتبط باشد.

هدف: بررسی اثر مصرف نان غنی شده با آرد سویا بر پروفایل لیپیدی و ارتباط آن با ژنوتیپ ApoE در زنان دچار اضافه وزن و چاقی.

مواد و روش‌ها: در این کارآزمایی بالینی متقاطع ۳۰ زن دچار اضافه وزن و چاقی پس از دریافت رژیم کاهش وزن به طور تصادفی به دو گروه رژیم معمولی و نان سویا به مدت ۶ هفته تقسیم شدند. بین دو دوره ۲۰ روز wash out قرار داشت. در گروه نان غنی شده با آرد سویا ۱۲۰ گرم نان غنی شده با آرد سویا جایگزین همین مقدار نان معمول صوری شد.

نتایج: اثر معنی‌داری از مصرف نان سویا بر پروفایل لیپیدی در مقایسه با رژیم معمولی دیده نشد ($P>0.05$). اما بررسی اثر دو گروه ژنوتیپی E3 (ε3 / ε2) و E2 (ε2 / ε3) نشان داد ($P=0.02$).

نتیجه‌گیری: مصرف نان سویا آثار مطلوبی بر تری گلیسرید سرمه در زنان دچار اضافه وزن و چاقی با آلت ۲ دارد.

کلید واژه‌ها: آپولیپوپروتئین ای / چاقی / سویا / لیپیدها

مجله دانشگاه علوم پزشکی گیلان، دوره بیست و چهارم شماره ۹۶، صفحات: ۸۷-۹۶

مقدمه

پلاسما به عنوان پیش‌آگهی میزان خطر بیماری‌های قلبی-عروقی مورد توجه زیادی قرار گرفته است^(۱). مطالعات نشان داده‌اند که رژیم غذایی و شیوه زندگی فرد نقش مهمی در کنترل این عوامل خطر دارد. از عوامل غذایی می‌توان به نقش سویا و فرآورده‌های آن اشاره کرد. اثر مثبت فراورده‌های سویا بر عوامل خطر بیماری‌های قلبی-عروقی در چندین مطالعه در بیماران دچار دیابت، هیپرکلسترولمی و همچنین افراد سالم نشان داده شده است^(۲-۶). سویا از دسته مواد غذایی است که در بردارنده ترکیبات سودمندی چون پروتئین‌های گیاهی، فیبر، اسیدهای چرب غیراشبعان، لستین، آمینواسیدهای غیرضروری مثل آرژین، گلیسین، آلانین و همچنین ایزو فلامون‌های جنسنین و دایدزین است^(۷). ایزو فلامون‌های سویا گردامدن چربی در جگر و دیگر قسمت‌های بدن را کاهش داده و از چاقی و دیگر عوارض مرتبط با آن جلوگیری می‌کنند^(۸). افزون بر آن شماری از

شیوع بیماری‌های قلبی-عروقی در سراسر جهان رو به افزایش است. بیماری‌های قلبی-عروقی از علل عمدۀ ناتوانی و مرگ‌ومیر زودرس در کشورهای توسعه‌یافته و در حال توسعه به شمار می‌روند^(۱). برپایه گزارش سازمان بهداشت جهانی در سال ۲۰۰۸ حدود ۴۵ درصد مرگ‌ها در ایران به دلیل بیماری‌های قلبی-عروقی بوده است^(۲). چاقی و اضافه وزن از مهم‌ترین عوامل خطر این بیماری‌ها محسوب می‌شوند. خطر ابتلای به بیماری عروق کرونر در مردان و زنان چاق به ترتیب ۲ و ۲/۴ برابر بیشتر است^(۳). چاقی با اختلال سطح لیپیدهای پلاسما (دیس‌لیپیدمی) همراه است. دیس‌لیپیدمی که در برگیرنده افزایش میزان لیپوپروتئین با چگالی پایین (LDL-с) و کاهش لیپوپروتئین با چگالی بالا (HDL-с) است، در پیش‌بینی میزان خطر بیماری‌های قلبی-عروقی نسبت به دیگر عوامل خطر ارزش بیشتری دارد. برهمین پایه در سال‌های اخیر سطح لیپیدها و لیپوپروتئین‌های

۱. مرکز تحقیقات امنیت غذایی، گروه تغذیه بالینی، دانشکده تغذیه و علوم غذایی، دانشگاه علوم پزشکی اصفهان، اصفهان، ایران

۲. گروه اپیدمیولوژی و آمار زیستی، دانشکده بهداشت، دانشگاه علوم پزشکی اصفهان، اصفهان، ایران

میزان پاسخ افراد به مداخله تغذیه‌ای اثرگذار است، این مطالعه با هدف بررسی اثر مصرف نان غنی شده با آرد لوبيای سویا بر فراسنج‌های لپیده و ارتباط آن با ژنتیک‌های ApoE در زنان دچار اضافه وزن و چاقی انجام شده است.

مواد و روش‌ها

افراد مورد مطالعه: این مطالعه یک کارآزمایی بالینی متقاطع (Cross-over Randomized Clinical Trial) با دو دوره ۲۰ مداخله‌ی ۶ هفته‌ای و یک دوره آبگیری (Wash out) روزه بود. زنان دچار چاقی و اضافه وزن با فراخوان به مطالعه وارد شدند. معیارهای ورود به مطالعه شامل: زنان در محدوده سنی ۱۹ تا ۳۵ سالگی، نمایه تورده بدنی بین 25 kg/m^2 تا 35 kg/m^2 نداشتند. بیماری‌های مزمن مثل سرطان، بیماری‌های قلبی-عروقی، دیابت، بیماری‌های کلیوی و کبدی، مصرف نکردن داروهای خاص، استعمال نکردن دخانیات، پیروی نکردن از رژیم غذایی خاص و عدم بارداری و شیردهی بود. داشتن آلرژی غذایی یا آلرژی به سویا، مصرف داروهایی با تداخل با پروتکل مطالعه، بروز هرگونه بیماری مزمن یا حاد و شروع به پیروی از یک رژیم غذایی خاص جزء معیارهای خروج از مطالعه بودند. حجم نمونه با فرمول پیشنهادی برای مطالعات متقاطع تعیین شد (۱۳).

$$n = [(Z_{1-\alpha/2} + Z_{1-\beta})^2 \cdot S^2] / 2(\Delta)^2$$

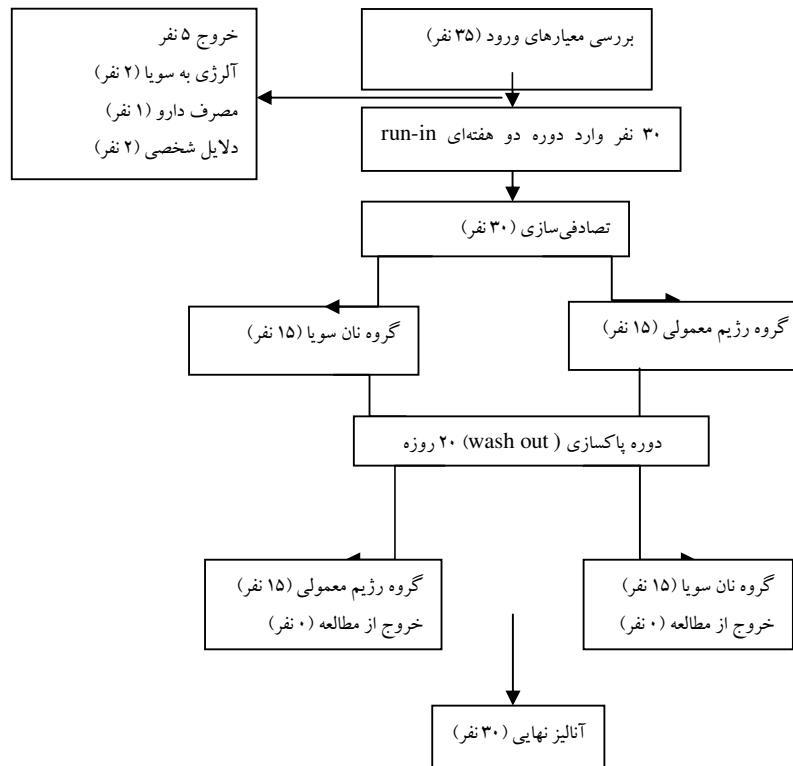
در این فرمول $Z_{1-\alpha/2}$ برابر 1.96 و $Z_{1-\beta}$ برابر 0.85 بود و با در نظر گرفتن میزان $LDL-c$ به عنوان متغیر اصلی، $S=1$ (واریانس $LDL-c$) و $\Delta=0.4$ (اختلاف پذیرفتگی در میانگین $LDL-c$) در نظر گرفته شد (۱۴). بنابراین، برایه فرمول، حجم نمونه لازم برای مطالعه 24 نفر برآورد شد. به طور کلی، 35 نفر با فراخوان، داوطلب شرکت در پروژه شدند که پس از غربالگری براساس معیارهای ورود 5 نفر از مطالعه به دلایل: آلرژی به سویا (2 نفر)، مصرف دارو (1 نفر) و دلایل شخصی (2 نفر) از مطالعه خارج و سرانجام 30 نفر وارد مطالعه شدند. همه افراد پیش از ورود به مطالعه، فرم‌های رضایت‌نامه کتبی را امضاء کردند. شکل ۱ طرح پیشنهادی مطالعه توسط کمیته اخلاق دانشگاه علوم پزشکی اصفهان تصویب شد.

مطالعات نشان داده‌اند که جایگزینی پروتئین حیوانی در رژیم غذایی با پروتئین سویا با کاهش سطح لپیدهای پلاسمای همراه است. این آثار به ترکیبات موجود در پروتئین سویا مانند آمینواسیدهای ویژه، ساپونین، لسیتین، فیتواستروژن و ایزوپلاون‌ها نسبت داده شده است (۹). اما با این حال، مطالعاتی وجود دارند که نشان می‌دهند مصرف ترکیبات سویا اثر معنی‌داری در کاهش وزن، کاهش سطح LDL و دیگر عوامل خطرساز بیماری‌های قلبی-عروقی ندارد (۱۰). بتازگی گزارش شده نقش سویای کامل در کاهش خطر بیماری‌های قلبی-عروقی نسبت به دیگر ترکیبات آن بیشتر است. اثر سینزیستی ترکیبات موجود در سویای کامل آن را به فرآوردهای با توان نهفته سودمند در کنترل چاقی و بیماری‌های مرتبط با آن تبدیل کرده است. بیشتر مطالعات انجام شده پیرامون سویا بر زنان میانسال یا زنان یائسه بوده است و مطالعه بر زنان جوان دچار اضافه وزن و چاقی اندک و متناقض است. از سویی میزان پاسخ عوامل خطر بیماری‌های قلبی-عروقی به دریافت‌های غذایی می‌تواند متأثر از تفاوت ژنتیکی افراد باشد. آپولیپوپروتئین E (ApoE) نقش مهمی در متابولیسم طبیعی لپیدهای دارد. ژن آپولیپوپروتئین E به شدت پلی‌مرفیک است اما سه آلل معمول مطالعات پیشین نشان داده‌اند که آللهای مختلف آپو E آثار متفاوتی بر میزان پاسخ سطوح لپیدهای پلاسمای به رژیم‌های درمانی دارند (۱۱). بنابراین، بررسی سهم ژنتیک و اثر تفاوت ژنتیکی افراد بر میزان پاسخ آنها به مداخلات تغذیه‌ای از اهمیت بسزایی دارد. آرد سویا یکی از محصولات سویایی کامل است که از نظر ترکیب اجزا مشابه دانه کامل سویاست. از آنجا که مصرف منظم سویا بویژه به شکل سویایی کامل آثار سودمندی بر عوامل خطر بیماری‌های قلبی-عروقی دارد، غنی‌سازی غلات (مانند نان) با آرد سویا راهکاری مهم در جهت افزایش مصرف روزانه سویاست. این کار، همچنین، روشی مقرر برای بهبود کیفیت پروتئین این محصولات است (محدودیت لیزین در پروتئین غلات) (۱۲). بنابراین، با توجه به اینکه چاقی عامل خطر قوی برای بیماری‌های قلبی-عروقی است و تفاوت ژنتیکی افراد بر

رسیده است.

این تحقیق در سایت ثبت کارآزمایی های بالینی ایرانیان
با کد IRCT2013073114237N1 (www.irct.ir) به ثبت

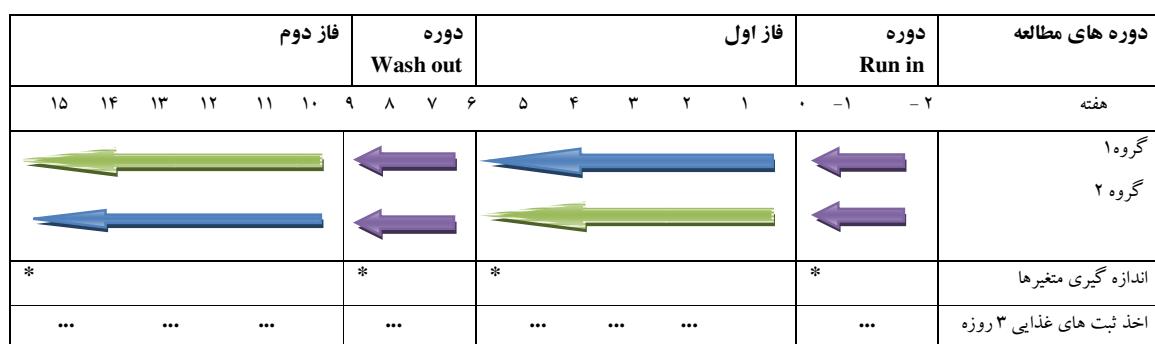
شکل ۱: فرایند ورود افراد به مطالعه

شرکت کنندگان فراهم شد و از آنان خواسته شد که میزان معمول فعالیت فیزیکی خود را در طول مدت مطالعه تعییر ندهند. برای اطمینان از پیروی افراد از پیشنهادهای ارائه شده هر دو هفته یکبار یک ثبت فعالیت فیزیکی ۳ روزه از افراد گرفته می شد. فرمول تهیه نان سویا بر پایه جایگزینی ۳۰ درصد از آرد گندم با آرد سویایی تفت داده شده طراحی شد. از افراد شرکت کننده در گروه نان سویا خواسته شد ۱۲۰ گرم نان سویا را با همین مقدار نان معمول مصرفی خود و در موقع ضروری با دیگر غذایی کربوهیدراتی مثل برنج، پاستا و ... جایگزین کنند. بسته های نان سویایی تازه به صورت هفتگی تهیه و در اختیار شرکت کنندگان قرار داده می شد. از افراد خواسته شد نان را به صورت تازه مصرف کنند یا در صورت لزوم آن را فریز کرده و پس از د弗یز مصرف کنند. افراد در گروه کنترل بر رژیم معمول خود بودند و از آنان درخواست شد که از مصرف سویا و فراوردهای سویا پرهیز کنند.

روش مطالعه: این مطالعه یک کارآزمایی بالینی متقاطع بود که بر ۳۰ زن جوان دچار اضافه وزن و چاقی در سطح دانشگاه علوم پزشکی اصفهان در سال ۱۳۹۱ انجام شد. پس از یک دوره run in به مدت دو هفته افراد مورد مطالعه به طور تصادفی (به روش بلوک های تصادفی) به دو گروه تقسیم شدند. گروه اول رژیم با محدودیت انرژی و حاوی نان سویا و گروه دوم فقط رژیم معمولی با محدودیت انرژی دریافت کردند. مدت دوره مداخله در هر گروه ۶ هفته بود. به دلیل اختلاف در رنگ، طعم و بافت نان سویا و نان معمولی امکان کورسازی افراد وجود نداشت. به هر داوطلب دو رژیم wash out نان سویا یا رژیم معمولی ارائه شد و یک دوره افراد به رژیم قبل از شروع مطالعه برگشتند. این دوره افراد به رژیم洗out ۲۰ روز بین دو دوره مطالعه وجود داشت. در اندازه گیری وزن بدن و فراسنج های لبپیدی چهار مرتبه در ابتدای مطالعه، هفته های ۶، ۹ و ۱۵ انجام شد. شکل ۲ طراحی مطالعه را نشان می دهد. یک رژیم کاهش وزن برای همه

شکل ۲. طراحی مطالعه

گروه ۱: از رژیم حاوی نان سویا به رژیم کنترل

گروه ۲: از رژیم کنترل به رژیم حاوی نان سویا

جدول ۱. ترکیب مواد غذایی نان سویا

مواد غذایی در ۱۰۰ گرم	مقدار
۷/۲	چربی (gr)
۴۴/۳	کربوهیدرات (gr)
۱۴/۱	پروتئین (gr)
۲۸/۲۴	رطوبت (gr)
۲/۵	حاسکت (gr)

اندازه گیری ها: وزن بدن با ترازوی استاندارد و با دقت ۰/۱ در
حالی که شرکت کنندگان با کمینه پوشش و بدون کفش بودند ثبت شد. قد با متر نواری در حالت ایستاده و در شرایط بدون کفش و شانه ها در وضعیت طبیعی اندازه گیری شد. شاخص توده بدنی (BMI) با تقسیم وزن (kg) بر محدود قدر (m²) محاسبه شد.

نمونه خون سیاهرگی پس از ۱۰-۱۲ ساعت ناشتا از هر فرد گرفته شد. نمونه سرم پس از سانتریفوگر در ۲۵۰۰×g به مدت ۱۰ دقیقه جدا شد. غلظت کلسترول تام (TC) و تری گلیسرید (TG) سرم به روش آنزیمی و با کیت بیوسیستم BioSystem S.A. Costa Brava30, Barcelona, Spain تعیین شد. غلظت HDL-c از روش آنزیمی مستقیم و با کیت بیوسیستم اندازه گیری شد. از آنجا که هیچ کدام از افراد مورد مطالعه سطح تری گلیسرید بیش از ۴۰۰ mg/dl نداشتند اندازه گیری غلظت LDL-c با فرمول فرید والد انجام شد(۱۶).

رژیم ها: دو رژیم غذایی برای هر فرد طراحی شد. ۱) رژیم کنترل: رژیم معمولی با محدودیت ۳۰۰ تا ۵۰۰ کالری در روز بود. از افراد این گروه خواسته شد که رژیم معمول خود را ادامه داده و از مصرف سویا و فراورده های آن پرهیز کند. ۲) رژیم حاوی نان سویا: این رژیم مشابه رژیم کنترل بود جز در مورد نان سویا. از افراد در این گروه خواسته شد که هر روز ۱۲۰ گرم نان سویا را جایگزین مقدار مشابه از نان معمول مصرفی خود و در موقع ضروری دیگر مواد غذایی کربوهیدراتی مثل برنج، پاستا و... کنند و از مصرف دیگر فراورده های سویا خودداری کنند. رژیم های غذایی از نظر چربی کل، پروتئین و کربوهیدرات طبق محتوای درشت مغذی نان ها تعديل شد. جدول ۱ ترکیب درشت مغذی های نان سویا را بر اساس آنالیز ما نشان می دهد. انرژی موردنیاز روزانه بر اساس فرمول پیشنهادی توسط مؤسسه پیشکی، گروه غذا و تغذیه محاسبه شد (۱۵). ترکیب درشت مغذی های در هر رژیم به صورت ۶۰-۶۰٪ کربوهیدرات، ۱۵-۲۰٪ پروتئین و کمتر از ۳۰٪ انرژی از چربی بود. فواید هر رژیم برای داوطلبان توضیح داده شد و دستور کار کتبی، منوهای غذایی و فهرست جانشینی در اختیار آنها قرار گرفت. برای ارزیابی دریافت های غذایی هر دو هفته یکبار ثبت غذایی ۳ روزه (دو روز کاری و یک روز تعطیل) از شرکت کنندگان گرفته شد. پیروی افراد بر پایه آنالیز ثبت های غذایی و همچنین حضور آنها در نشست هایی بود که هر دو هفته یکبار توسط پژوهشگر برگزار می شد.

%۹۰ مجرد بودند. هیچ‌گونه عارضه جانبی در نتیجه مصرف نان سویا از سوی افراد مطالعه گزارش نشد. جدول ۲، دریافت غذایی را در مدت مطالعه بر پایه ثبت غذایی نشان می‌دهد. تفاوت معنی‌داری از نظر دریافت انرژی، درشت‌مغذی‌ها و فیبر بین دو گروه دیده نشد. مقایسه م adul متابولیکی در هر ساعت در روز اختلاف معنی‌داری بین دو MET-h/d ME-h/d $23/2 \pm 2/9$ و $23/5 \pm 2/9$ به ترتیب در رژیم معمولی و رژیم حاوی نان سویا، $P=0/39$. یعنی طبق انتظار ما سطح فعالیت فیزیکی در طول دو دوره مطالعه اختلاف معنی‌داری نداشت. آنالیزها برای Period اثر انتقالی (Carry over effect) و اثر دوره (effect معنی‌دار نبود ($P>0/05$). در مورد ژنتیپ آپوE توزیع ژنتیپ‌ها به این صورت بود: $17/2\%$ برای ژنتیپ ε2/ε2 $5/2\%$ برای ε2/ε3 $15/24\%$ برای ε3/ε3 $1/4\%$ برای ε4/ε4 $1/3\%$ برای ε2/ε4 $1/4\%$ برای ε3/ε3 $1/4\%$ برای ε3/ε3 نفر). افراد مورد مطالعه به دو گروه E2: افرادی که ژنتیپ ε2/ε2 داشتند و E3: حاملان دست کم یک آلل ε3 ε2/ε3 یا ε2/ε4 تقسیم شدند. ۲ نفر از افراد با ژنتیپ ε4/ε4 و ε3/ε3 از آنالیز خارج شدند. به دلیل تعداد کم افراد با ژنتیپ ε3/ε3 در گروه نان سویا (۲ نفر) در فاز دوم مطالعه مقایسه تأثیر ژنتیپ بر پاسخ به دو رژیم ممکن نبود. بنابراین، از ApoE آنالیز Mann whitney برای مقایسه اثر دو گروه در مقایسه با (E3) بر پاسخ متغیرها به نان سویا بدون در نظر گرفتن گروه کنترل استفاده شد. تأثیر دو رژیم بر فراسنج‌های لیپیدی شامل TG، TC، LDL-c و HDL-c در جدول ۳ نشان داده شده‌است. در مقایسه با رژیم معمولی سطوح سرمی TG، TC، LDL-c پس از مصرف نان سویا کاهش یافت (میانگین اختلاف تغییر به ترتیب: $P=0/27$ $5/26 \pm 16/76$; $P=0/1$, $3/0/9 \pm 13/8$; $P=0/23$, $2/2 \pm 10/8$; $P=0/0017 \pm 2/52$) اما این کاهش نیز از نظر آماری معنی‌دار نبود. تأثیر دو گروه ApoE بر پاسخ فراسنج‌های لیپیدی در جدول ۴ نشان داده شده‌است. نتایج آزمون Mann whitney

استخراج DNA: DNA ژنوم از 200 میکرولیتر خون کامل (Roche Germany) High Pure PCR Template preparation kit استخراج شد

طراحی پرایمرهای الیگونوکلئوتیدی: توالی ApoE انسانی (NG_007084.2, NCBI reference assembly sequence) جهت طراحی پرایمر طبق روش Calerol و همکاران مورد استفاده قرار گرفت (۱۷).

تکثیر DNA: DNA طبق روش Calero و همکاران با استفاده از Real Time PCR (Corbett research 6000 system) تکثیر شد (۱۷). سه مخلوط واکنشی از پرایمرهای ترکیبی برای تولید محصولات انبوه شده 17^3 جفت بازی از جمله:

- 1) Reaction (ApoE_112C and ApoE_158C as primers)
- 2) Reaction ApoE3 (ApoE_112C and ApoE_158R as primers)
- 3) Reaction ApoE4 (ApoE_112R and ApoE_158R as primers)

طراحی شد. همان مخلوط‌های واکنشی بدون DNA برای انجام کنترل‌های منفی مورد استفاده قرار گرفتند.

تجزیه و تحلیل داده‌ها: ثبت غذایی با نرم‌افزار Nut4 (Nutritionist 4) آنالیز شد. آنالیز آماری تمام داده‌ها با نرم‌افزار SPSS نسخه ۱۸ انجام شد. برای تعیین اثر اصلی (Main effect) ابتدا تغییر هر دوره (انهای دوره منهای ابتدای دوره) برای هر متغیر محاسبه شد و سپس با Paired t-test تغییر بین دو دوره با هم مقایسه شد. اثر ApoE ارتقا- Paired t- تعیین شد. برای بررسی اثر دوره و اثر انتقالی آزمون t بکار رفت. تمام نتایج بر حسب میانگین \pm انحراف معیار (Mean \pm SD) گزارش شده‌است. برای تمام آنالیزها مقادیر P کمتر از $0/05$ معنی‌دار در نظر گرفته شد.

نتایج

تبعیت افراد از رژیم‌ها (بر اساس آنالیز ثبت‌های غذایی و حضور آنها در جلسات دوره‌ای) خوب بود و همه افراد مطالعه را تا انتها ادامه دادند. تعیین ApoE در 29 نفر انجام شد. میانگین سن و BMI افراد به ترتیب $22/1 \pm 3/14$ سال و $28/75 \pm 2/63$ (kg/m^2) بود. 10% شرکت‌کنندگان متاهل و

برای مقایسه تأثیر دو گروه E3 در سطح سرمی TG در افراد گروه E2 در مقابله ApoE بر پس از مصرف نان سویا را نشان داد ($P=0.019$) (جدول ۵).

جدول ۲. دریافت انرژی و مواد مغذی افراد در طول مطالعه*

مواد مغذی	دوره نان سویا (۳۰ نفر)	دوره رژیم معمولی (۳۰ نفر)	میانگین اختلاف تغیرات**	مقدار P***
انرژی (کالری)	۲۰۶۳±۳۴۲	۲۰۵۰±۳۲۹	۱۶۲±۷۵۰۱	۰/۲۶
کربوهیدرات (گرم)	۲۹۰/۸±۴۶/۴۲	۲۸۷±۴۵/۵	۴/۳۷±۱۲/۵۶	۰/۱
پروتئین (گرم)	۹۱/۶۸±۱۵/۰۳	۸۹/۸±۱۵/۲	۲/۰۵±۶/۴	۰/۱
چربی کل (گرم)	۶۴/۰۲±۱۲/۶	۶۴/۵۳±۱۱/۵	-۰/۲۱±۴/۸	۰/۸
چربی اشباع (گرم)	۱۵/۱±۳/۵۳	۱۸/۴±۴/۱۱	-۳/۲۵±۳/۰۹	۰/۰۸
اسید چرب یک غیر اشباع (گرم)	۱۶/۸۵±۴/۶	۱۸/۵±۴/۷	-۱/۵±۲/۸	۰/۳۶
اسید چرب چند غیر اشباع (گرم)	۲۵/۰۵±۵/۸	۲۱/۱±۴/۶۳	۳/۸±۴/۸	۰/۴۷
فیبر (گرم)	۲۴/۱±۶/۰۲	۲۰/۱۱±۳/۲	۴/۳±۴	۰/۵۶

* همه مقادیر به صورت میانگین ± انحراف معیار نشان داده شده است (Mean ± SD).

** اختلافات میانگین متغیرها بین دو گروه (نان سویا منهای رژیم معمولی)

*** مقدار P برای اختلافات بین دو گروه (Paired t-test).

جدول ۳. تأثیر نان سویا بر پروفایل لیپیدی*

متغیرها	هفته صفر	هفته ۶	هفته ۹	هفتنه ۱۵	فاز ۲		فاز ۱		مقدار P****	میانگین اختلاف تغیرات***	مقدار P***
					(نفر) ۳۰	(نفر) ۳۰	فاز ۱	فاز ۲			
کلسترول											
نان سویا	۱۷۰/۳±۲۸/۳	۱۶۲/۱±۲۵/۳	۱۷۹/۴±۲۷/۱	۱۷۱/۷±۲۲/۷	۰/۰۰۵	۳±۱۳/۸	۰/۰۳	۱۵۵/۸±۲۲	۰/۰۰۳	۰/۰۰۵	۰/۲۳
تری گلیسرید	۱۸۳/۳±۲۴/۸	۱۷۷±۲۸/۵	۱۷۷±۲۸/۵	۱۵۹/۳±۲۱/۸	۱۰/۱	۵/۳±۱۶/۸	۰/۰۹	۱۰/۱±۳۹	۰/۰۱	۰/۰۱	۰/۱
نان سویا	۱۱۱/۹±۳۸/۹	۱۰/۱±۴۲/۴	۱۱۲/۹±۵۴/۳	۱۰/۶/۷±۵۰/۴	۰/۰۰۵	۲/۲±۱۱	۰/۰۲	۹/۶±۱۹/۶	۰/۰۰۵	۰/۰۰۵	۰/۲۷
LDL-c	۱۰۸/۷±۴۵/۵	۱۰/۵/۳±۴۶/۸	۱۰/۵/۳±۴۶/۸	۱۰/۴/۶±۳۳/۴	۰/۰۹	۰/۰۱	۰/۰۱	۱۰/۱±۳۹	۰/۰۰۹	۰/۰۰۱	۰/۱
نان سویا	۱۰/۶/۴±۲۳/۸	۹/۹/۲±۲۸/۷	۹/۹/۲±۲۸/۷	۱۱۵/۳±۲۵/۵	۰/۰۰۵	۰/۰۰۵	۰/۰۰۵	۱۰/۸/۴±۲۲/۵	۰/۰۰۵	۰/۰۰۵	۰/۲۷
HDL-c	۱۱۹/۴±۲۱/۹	۱۱۳/۲±۲۴/۲	۱۱۳/۲±۲۴/۲	۹/۸/۰۳±۱۸/۶	۰/۰۰۲	۲/۲±۱۱	۰/۰۰۲	۹/۶±۱۹/۶	۰/۰۰۲	۰/۰۰۲	۰/۹
نان سویا	۴۱/۵±۷/۴	۴۲/۷±۷/۲	۴۲/۷±۷/۲	۴۱/۵±۹/۲	۰/۰۱۳	۰/۰۰۲±۲۲/۵	۰/۰۰۴	۴۱/۲±۷/۵	۰/۰۰۴	۰/۰۰۱	۰/۹
رژیم معمولی	۴۲/۲۱/۸/۶	۴۲/۸±۸/۴	۴۲/۸±۸/۴	۴۰/۳±۸/۰۳	۰/۰۰۲						

* همه مقادیر به صورت میانگین ± انحراف معیار نشان داده شده است (Mean ± SD).

** مقدار P برای اختلافات قبل و پس

*** اختلافات میانگین متغیرها بین دو گروه (نان سویا منهای رژیم معمولی)

**** مقدار P برای اختلافات بین دو گروه (Paired t-test).

جدول ۴. اختلاف متغیرها بین نان سویا و رژیم معمولی در دو گروه E2 و E3.

متغیرها**	E2 (E2/E2) (نفر) ۱۵	E2 (E2/E2) (نفر) ۱۵	P	متغیرها**	E3 (E3/E3, E2/E3) (نفر) ۱۲	متغیرها**	P
کلسترول	۲/۹±۹/۶	۲/۹±۹/۶	۰/۲۵		۲/۵±۱۲	۲/۵±۱۲	۰/۲
تری گلیسرید	۵/۷±۱۷/۷	۵/۷±۱۷/۷	۰/۲۳		۵/۰±۱۷	۵/۰±۱۷	۰/۱۲
LDL-c	۲±۷/۳	۲±۷/۳	۰/۳		۲/۲±۱۰	۲/۲±۱۰	۰/۳
HDL-c	-۰/۳۴±۲/۱	-۰/۳۴±۲/۱	۰/۵		۲/۳±۰/۴۷	۲/۳±۰/۴۷	۰/۸

* همه مقادیر به صورت میانگین ± انحراف معیار نشان داده شده است (Mean ± SD).

** اختلافات میانگین متغیرها بین دو گروه (نان سویا منهای رژیم معمولی)

جدول ۵. مقایسه تأثیر دو گروه ApoE بر پاسخ تری گلیسرید*

P مقدار	E2 گروه (نفر) ۲۱ (-۵ - ۳۵)	E3 گروه (نفر) ۱۲ (-۲۵ - ۳۰)	متغیر
۰/۰۴	۲۵±۱۷	۳/۸±۱۹/۲	میانگین اختلاف تری گلیسرید** میانه رنج

* مقادیر به صورت میانگین \pm انحراف معیار (Mean \pm SD) نشان داده شده است.

** میانگین سطح تری گلیسرید قبل از دریافت نان سویا منهای میانگین سطح تری گلیسرید پس از دریافت نان سویا

دارد و می‌تواند از بیماری‌های قلبی عروقی ناشی از یائسگی پیشگیری کند. توانایی سویا در کاهش کلسترول سرم به اثر سینرژیستی اسیدهای چرب غیراشبع، ساپونین، فیتواسترول، فیر، اینوزیتول، لسیتین و دیگر ترکیبات سویا نسبت داده شده است (۲۶). بختیاری و همکاران نیز در بررسی اثر دانه کامل سویا و پروتئین آن بر پروفایل لیپیدی و دیگر عوامل خطر بیماری‌های قلبی-عروقی در زنان سالمند دچار ستلردم متابولیک نشان داده‌اند که سطوح سرمی کلسترول تام و LDL-c در اثر مصرف هر دو نوع ترکیب سویا کاهش یافته‌است. اما تأثیر دانه سویا در مقایسه با پروتئین آن بر کاهش این عوامل خطر بیشتر بود (۲۷).

برپایه نتایج این مطالعه تأثیر معنی‌داری از مصرف نان سویا بر پروفایل لیپیدی مشاهده نکردیم. این یافته ممکن است به سرشت افراد مورد مطالعه نسبت داده شود. در این مطالعه زنان جوان دچار اضافه وزن و چاقی که هیچ‌گونه پیشینه بیماری مزمنی نداشتند مورد مطالعه قرار گرفتند. مطالعات اخیر نشان داده‌اند که آثار مفید سویا بر پروفایل لیپیدی در افراد دچار هایپرکلسترولی چشمگیرتر است (۲۸). افزون بر آن تأثیر زنتیک بر پاسخ عوامل خطر بیماری‌های قلبی-عروقی به مداخل تعذیه‌ای را نیز نباید نادیده گرفت. پاسخ متغیرهای مورد بررسی در این مطالعه به دریافت نان سویا نیز ممکن است تحت تأثیر پلیمرفیسم در ژن ApoE قرار گرفته باشد (۲۹). در این مطالعه مقایسه آثار رژیم معمولی و رژیم حاوی نان سویا بر فراسنچ‌های لیپیدی در گروه‌های ApoE آثار معنی‌داری از ژنتیک را نشان نداد. اما هنگامی که اثر ژنتیک تنها در گروه نان سویا مورد بررسی قرار گرفت کاهشی معنی‌دار در سطح تری گلیسرید سرم پس از مصرف نان سویا در گروه E2 (۲/۳ or ۳/۴) در مقایسه با گروه E3 (۲/۳ or ۳/۴) نداشت.

بحث و نتیجه‌گیری

هدف از این مطالعه بررسی اثر مصرف نان سویا بر فراسنچ‌های لیپیدی در زنان دچار اضافه وزن و چاقی بود. ما، همچنین، اثر تفاوت ژنتیکی افراد (با شناسایی ژنتیک‌های ApoE) بر پاسخ متغیرها به دریافت نان سویا را بررسی کردیم. نتایج این مطالعه نشان داد که دو نوع رژیم حاوی نان سویا و رژیم معمولی از نظر اثر بر فراسنچ‌های لیپیدی تفاوت معنی‌داری ندارند. نتایج مطالعات پیرامون سویا و عوامل خطر بیماری‌های قلبی عروقی متناقض است. Campbell و همکاران در مطالعه بر زنان دچار هایپرکلسترولی متوسط و در سنین پس از یائسگی نشان دادند که مصرف پروتئین سویا به مدت یک سال اثر معنی‌داری بر سطوح کلسترول تام و تری گلیسرید ندارد (۱۸). Liu و همکاران نیز در مطالعه‌ای نشان دادند که دریافت متوسط پروتئین سویا به همراه ایزووفلاون به مدت ۳ و ۶ ماه موجب تغییر معنی‌دار در سطوح TC و LDL-c نمی‌شود (۱۹). داده‌های چند کارآزمایی بالینی دیگر نیز تأثیر معنی‌داری از دریافت سویا یا ایزووفلاون‌های آن بر فراسنچ‌های لیپیدی را گزارش نکرده‌اند (۲۰ و ۲۱). در سال‌های اخیر بیشتر مطالعات انجام شده در مورد سویا بیشتر بر زنان یائسه یا افراد بیمار تمرکز داشته‌اند و اطلاعات در مورد تأثیر این ماده غذایی بر عوامل خطر بیماری‌های قلبی عروقی در زنان جوان اندک است (۲۲ و ۲۳).

برخلاف مطالعه‌ای نتایج حاصل از چندین کارآزمایی بالینی بر محصولات سویا از جمله شیر سویا، پروتئین سویا با β سیتوسترونل یا آجیل سویا تأثیر مفیدی از مصرف فراورده‌های سویا بر فراسنچ‌های لیپیدی سرم گزارش کرده‌اند (۲۴-۲۵). Chiechi و همکاران در مطالعه‌ای بر زنان یائسه نشان دادند که مصرف رژیم غنی از سویا آثار دلخواهی بر پروفایل لیپیدی

دیگر محدودیت‌های مطالعه بود. اما برای کاهش اشتباه کارکنان آزمایشگاه و کسانی که آنالیز آماری مطالعه را انجام دادند از گروه‌های مداخله آگاهی نداشتند. همچنین، در این مطالعه پاسخ‌دهی افراد بر اساس توانایی سنتز equol ارزیابی نشد. طبق گزارش بعضی از مطالعات پاسخ‌دهی افراد به دریافت سویا برحسب توانایی آنها در سنتز equol متفاوت است.^(۳۲). بنابراین، پژوهش بیشتری در این مورد نیاز است. طراحی مقاطع مطالعه، بررسی اثر تفاوت ژنتیکی، تعیت عالی افراد مورد مطالعه و انتخاب نان سویا به عنوان خوراکی فراویژه از نقاط قوت مطالعه ما بود.

رژیم حاوی نان سویا می‌تواند آثار مفیدی برسطح تری‌گلیسرید سرم در زنان دچار اضافه وزن و چاقی با آلل ۸۲ داشته باشد. با این حال برای تأیید این نتایج مطالعات نوتریژنیک بیشتری نیاز است.

تشکر و قدردانی: این مطالعه با کد ۲۹۲۰۴۸ از معاونت تحقیقات دانشگاه علوم پزشکی اصفهان پشتیبانی شده است. نویسنده‌گان این مقاله از همه افراد شرکت‌کننده در این مطالعه سپاسگزاری می‌کنند. نویسنده‌گان اعلام می‌دارند که هیچ‌گونه تضاد منافعی ندارند.

E3 مشاهده شد. مطالعات پیرامون اثر ژنتیپ بر پاسخ پروفایل لبیدی به دریافت‌های غذایی محدود نداشتند. برخلاف نتایج این مطالعه، Gaddi و همکاران در مطالعه خود نشان دادند که مصرف پروتئین سویا منجر به کاهش کلسترول تام در افراد با ژنتیپ E3 / E4 / E3 / E4 می‌شود (^{۳۰}). در مطالعه‌ای دیگر توسط Sanchez-Muniz و همکاران، مصرف استرول‌های گیاهی باعث کاهش بیشتری در سطوح کلسترول تام و LDL-c در حاملان آل (E2 / E3 / E2 / E3) در مقایسه با گروه کنترل شد. این مطالعه همچنین نشان داد که تری‌گلیسرید سرم تنها در حاملان آل E2 کاهش یافته است (^{۳۱}). شمار انداز مطالعات مربوط به سویا که به طور همزمان اثر ژنتیپ را هم مورد بررسی قرار داده‌اند، اهمیت نیاز به مطالعات نوتریژنیک بیشتر را در آینده روشن می‌سازد. مطالعه حاضر نقاط قوت و محدودیت‌هایی دارد. گرچه بررسی اثر ژنتیپ ApoE بر پاسخ متغیرهای مورد مطالعه به دریافت رژیم‌های غذایی از نقاط قوت مطالعه حاضر بود اما ماهیت گذشته‌نگر ژنتیپ افراد منجر به ورود تعداد کم افراد به گروه‌های مختلف ژنتیپی شد که این امر خود یکی از دلایل تفسیر محتاطانه نتایج مطالعه بود. دو سوکور نبودن مطالعه به دلیل اختلاف رنگ و طعم نان از

منابع

1. Kankeu H T, Saksena P, Xu K, Evans D B. The financial burden from non communicable diseases in low- and middle-income countries: a literature review. *Health Res Policy Syst* 2013; 11:31.
2. Noncommunicable diseases country profiles 2011 WHO global report.2011. Available from: http://www.who.int/nmh/publications/ncd_profiles2011/en/ Accessed Jul10.2013 .
3. Barbosa JA, Rodrigues AB, Mota CC. Cardiovascular dysfunction in obesity and new diagnostic imaging techniques: the role of noninvasive image methods. *Vasc Health Risk Manag* 2011;7:287-95.
- 4.Raymond JL. Medical Nutrition Therapy for Cardiovascular Disease. In: Mahan LK, Escott-Stump S, Raymond JL. Krause's food and the nutrition care process.13th Edition. USA. Saunders; 2012: 743-744.
5. Pipe EA, Gobert CP, Capes SE, Darlington GA, Lampe JW, Duncan AM. Soy protein reduces serum LDL cholesterol and the LDL cholesterol:HDL cholesterol and apolipoprotein B:apolipoprotein A-I ratios in adults with type 2 diabetes. *J Nutr* 2009 ;139(9):1700-6.
6. Maki KC, Butteiger DN, Rains TM, Lawless A, Reeves MS, Schasteen C, et al. Effects of soy protein on lipoprotein lipids and fecal bile acid excretion in men and women with moderate hypercholesterolemia. *J Clin Lipidol* 2010; 4(6):531-42.
7. Reinwald S, Akabas SR, Weaver CM. Whole versus the piecemeal approach to evaluating soy. *J Nutr* 2010; 140(12):2335S-2343S.
8. Sites C, Cooper B, Toth M, Gastaldelli A, Arabshahi A, Barnes S. Effect of a Daily Supplement of Soy Protein on Body Composition and Insulin Secretion in Postmenopausal Women. *Fertil Steril* 2008; 88:1609-17.
9. Torres N, Torre-Villalvazo I, Tovar AR. Regulation of lipid metabolism by soy protein and its implication in diseases mediated by lipid disorders. *J Nutr Biochem* 2006; 17(6):365- 73.
10. Thorp AA, Howe PR, Mori TA, Coates AM, Buckley JD, Hodgson J et al. Soy food consumption does not lower LDL cholesterol in either equol or nonequol producers. *Am J Clin Nutr*. 2008; 88(2):298-304.
11. Morbois-Trabut L, Chabrolle C, Garrigue MA, Lasfargues G, Lecomte P. Apolipoprotein E genotype

- and plasma lipid levels in Caucasian diabetic patients. *Diabetes Metab* 2006;32:270-275.
12. Ivanovski B, Seetharaman K, Duizer LM. Development of soy-based bread with acceptable sensory properties. *J Food Sci* 2012; 77(1):S71-6.
 13. Fleiss JL. The Design and analysis of clinical experiments. London; Wiley, 1986, 263–271.
 14. Onuegbu AJ1, Olisekodiaka JM, Onibon MO, Adesiyen AA, Igbeneghu CA. Consumption of soymilk lowers atherogenic lipid fraction in healthy individuals. *J Med Food* 2011 ;14(3):257-60.
 15. Ireton-Jones CS. Intake: Energy. In: Mahan LK, Escott-Stump S, Raymond JL. Krause's food and the nutrition care process. 13th Edition. USA. Saunders; 2012: 28.
 16. Friedewald WT, Levy RI, Fredrickson DS. Estimation of the concentration of low-density lipoprotein cholesterol in plasma, without use of the preparative ultracentrifuge. *Clin Chem* 1972; 18:499-502.
 17. Calero1O, Hortigüela R, Bullido1M J, Calero1M. Apolipoprotein E genotyping method by Real Time PCR, a fast and cost-effective alternative to the TaqMan and FRET® assays. *J Neurosci Methods* 2009; 183(2):238-40.
 18. Campbell SC, Khalil DA, Payton ME, Arjmandi BH. One-year soy protein supplementation does not improve lipid profile in postmenopausal women. *Menopause* 2010; 17(3):587-93.
 19. Liu ZM, Ho SC, Chen YM, Ho YP. The effects of isoflavones combined with soy protein on lipid profiles, C-reactive protein and cardiovascular risk among postmenopausal Chinese women. *Nutr Metab Cardiovasc Dis* 2012; 22(9):712-9.
 20. Rios DRA, Rodrigues ET, Cardoso APZ, Montes MBA, Franceschini SA, Toloi MRT. Lack of effects of isoflavones on the lipid profile of Brazilian post menopausal women. *Nutrition* 2008; 24:1153-1158.
 21. Roughead ZK, Hunt JR, Johnson LK, Badger TM, Lykken GI. Controlled substitution of soy protein for meat protein: effects on calcium retention, bone, and cardiovascular health indices in postmenopausal women. *J Clin Endocrinol Metab* 2005;90:181-189.
 22. Goodman-Gruen D, Kritz-Silverstein D. Usual dietary isoflavone intake is associated with cardiovascular disease risk factors in postmenopausal women. *J Nutr* 2001; 131:1202–6.
 23. Takatsuka N, Nagata C, Kurisu Y, Inaba S, Kawakami N, Shimizu H. Hypocholesterolemic effect of soymilk supplementation with usual diet in premenopausal normolipidemic Japanese women. *Prev Med* 2000; 31(4):308-14.
 24. Cicero AF, Minardi M, Mirembe S, Pedro E, Gaddi A. Effects of a new low dose soy protein/beta-sitosterol association on plasma lipid levels and oxidation. *Eur J Nutr* 2004; 43(5):319-22.
 25. Yazdekhasti N, Zaitun Y, Norhaizan ME, Najafpour Boushehri S. Effects of roasted soy-nut on lipid profile of Iranian women. *Middle- East J of Scientific Research* 2011; 8(4): 816-822.
 26. Chiechi LM, Secreto G, Vimercati A, Greco P, Venturelli E, Pansini F, et al. The effects of a soy rich diet on serum lipids: the Menfis randomized trial. *Maturitas* 2002 ;41(2):97- 104.
 27. Bakhtiary A, Yassin Z, Hanachi P, Rahmat A, Ahmad Z, Jalali F. Effects of soy on metabolic biomarkers of cardiovascular disease in elderly women with metabolic syndrome. *Arch Iran Med* 2012 ;15(8):462-8.
 28. Taku K, Umegaki K, Sato Y, Taki Y, Endoh K, Watanabe S. Soy isoflavones lower serum total and LDL cholesterol in humans: a metaanalysis of 11 randomize controlled trials. *Am J Clin Nutr* 2007; 85:1148–56.
 29. Egert S, Boesch-Saadatmandi C, Wolffram S, Rimbach G, Mu'ller M. Serum Lipid and Blood Pressure Responses to Quercetin Vary in Overweight Patients by Apolipoprotein E Genotype. *J Nutr* 2010;140(2):278-84.
 30. Gaddi A, Ciarrocchi A, Matteucci A, Rimondi S, Ravaglia G, Descovich G C, et al. Dietary treatment for familial hypercholesterolemia-differential effects of dietary soy protein according to the apolipoprotein E phenotypes. *Am J Clin Nutr* 1991; (53): 1191–1196.
 31. Sanchez-Muniz F J, Maki KC, Schaefer E J, Ordovas J M. Serum Lipid and Antioxidant Responses in Hypercholesterolemic Men and Women Receiving Plant Sterol Esters Vary by Apolipoprotein E Genotype. *J Nutr* 2009;139: 13–19.
 32. Hall WL, Vafeiadou K, Hallund J, et al. Soy-isoflavone-enriched foods and markers of lipid and glucose metabolism in postmenopausal women: interactions with genotype and equol production. *Am J Clin Nutr* 2006; 83:592- 600.

Effects of Soy Flour Enriched Bread Consumption on Plasma Lipid Profile and its Association with ApoE Genotype in Overweight and Obese Women

Sharifi- Zahabi E (MSc)¹- *Entezari M H (PhD)¹- Maracy M R (PhD)²

*Corresponding Address: Food Security Research Center and Department of Clinical Nutrition, School of Nutrition and Food Sciences, Isfahan University of Medical Sciences, Isfahan, Iran

Email: entezari@hlth.mui.ac.ir

Received: 25/Feb/2015 Revised: 11/Jun/2015 Accepted: 12/Jul/2015

Abstract

Introduction: Soy products consumption may have favorable effects on cardiovascular diseases risk factors. These effects may be associated with the polymorphism in Apo E gene.

Objective: To examine the effects of consumption of soy flour enriched bread on plasma lipids and its association with ApoE genotype in overweight and obese women.

Materials and Methods: In this randomized cross-sectional clinical trial, 30 overweight and obese women received a mild weight loss diet and then, randomly assigned to a regular diet and a soy bread diet, each for 6 weeks and a washout period for 20-d. In the soy bread diet group, 120 gr of soy flour enriched bread was replaced by equal amount of usual bread intake.

Results: No significant effect of soy bread on lipid profile was observed when comparing the two groups ($P > 0.05$). Evaluation of the effects of the two ApoE groups; E2 ($\epsilon 2/\epsilon 2$) and E3 ($\epsilon 3/\epsilon 3$ or $\epsilon 2/\epsilon 3$) showed a significant effect of soy bread on TG in E2 group, compared to E3 group ($P=0.02$).

Conclusion: Soy bread consumption has favorable effects on serum TG of overweight and obese women with $\epsilon 2$ allele.

Conflict of interest: non declared

Key words: Apolipoproteins E\ Lipids\ Obesity\ Soybeans.

Journal of Guilani University of Medical Sciences, No: 96, Pages: 87-96

Please cite this article as: Sharifi- Zahabi E, Entezari M H, Maracy M R. Mothers' Effects of Soy Flour Enriched Bread Consumption on Plasma Lipid Profile and its Association with ApoE Genotype in Overweight and Obese Women. J of Guilani University of Med Sci 2015; 24(96):87-96. [Text in Persian]

1. Food Security Research Center and Department of Clinical Nutrition, School of Nutrition and Food Sciences, Isfahan University of Medical Sciences, Isfahan, Iran

2. Department of Epidemiology & Biostatistics, School of Public Health, Isfahan University of Medical Sciences, Isfahan, Iran.